

[Duetoft]

ger for et demokratisk valg er. Jeg vil gerne spørge, om det bl.a. er lukning af oppositions-aviser, om det ligesom er et led i processen frem mod et demokratisk valg.

Jeg synes, det er fantastisk, at man fra Folketingets talerstol kan stå og sige, at der var jo et demokratisk valg; at godt nok var det ikke helt demokratisk, men under de givne forudsætninger var det det nok alligevel.

Hr. Kelm-Hansen, enten har man demokrati, eller også har man det ikke!

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

I betragtning af de mange oplysninger, vi har fået i den mellemliggende periode fra 1984 og til 1990, kan jeg ikke opfatte det valg, der var i 1984, som demokratisk, men vi skal jo ikke ind i et stort pindehuggeri omkring Nicaragua.

Det, der kan være besynderligt, er, at organisationer, der har lavet store kampagner for skoler og meget andet i Nicaragua, pludselig glemmer at tænke sig om, når der kommer en så stærk folkelig manifestation som ved valget her for nylig, og går ud og anfægter det nye styre. Det er den slags udtalelser, der er ukloge, og jeg håber, man husker at tænke sig om, også i fremtiden, inden man fremsætter kommentarer.

Vi har også set generelle udtalelser om Palæstinakonflikten og Israel, udtalelser, som rent klart ligger uden for det, der er naturligt for den slags ulandsorganisationer at udtale sig om, og som i hvert fald set fra mit perspektiv meget klart svækker tilliden til sådanne organisationer.

Det ville være uheldigt, hvis en politisering i København skulle svække tilliden til det i øvrigt gode arbejde, de enkelte i disse organisationer udfører ude i landsbyerne, et arbejde, som både hr. Kelm-Hansen og jeg har haft lejlighed til i fællesskab at se, og som jeg nærer stor beundring for.

(Kort bemærkning).

Kelm-Hansen (S):

Jeg vil først sige til hr. Fischer, at jeg mener, at ulandsorganisationer principielt skal kunne udtale sig om hvad som helst når som helst, men jeg er enig i, at det vil hjælpe i debatten, hvis de altid husker at tænke, før de udtaler sig.

Til hr. Duetoft vil jeg sige, at i mine udtalelser om valget i 1984 lå, at i et land, som ikke har haft demokrati i en lang historisk periode, er det en vanskelig proces at sætte en demokratisk afstemning i gang, men i 1984 var det internationale observatørkorps i hvert fald ikke i tvivl om, at den måde, tingene udviklede sig på, måtte siges at være en rimelig demokratisk start på det tidspunkt. Derfor tager jeg afstand fra, at man siger, at det først var i denne omgang, demokratiet startede.

At amerikanerne så blandede sig begge gange og havde mere held denne gang end sidste gang, er en helt anden sag, som vi kan tage op ved en senere lejlighed.

Jørgen Estrup (RV):

Der er flere grunde til at glæde sig over forløbet af debatten i dag. Vi har fået understreget den meget brede enighed, der reelt er i Folketinget om ulandsbistanden og den måde, den skal afvikles på, og der er også grund til at glæde sig over, at denne fordragelighed betyder, at vi i den kommende tid vil kunne fortsætte arbejdet med en dialog mellem udvalg, minister og Danida, sådan som vi har forudset, og som er den sikre vej til at få et konstruktivt resultat.

Jeg vil i den forbindelse gerne takke udenrigsministeren for tilsagnet om også at kunne diskutere Danidas administrative forhold, og hvordan indsatsen i forberedelsen af bistanden tilrettelægges på den rigtige måde. Det er i hvert fald godt, at vi kan diskutere det i en åben sammenhæng og dermed sikre det bedste grundlag for bistanden.

Jeg respekterer meget ministerens ønske om ikke at nævne lande. Det forstår jeg, og jeg synes, at vi måske som deltagere i denne debat i øvrigt bør holde os tilbage; jeg personligt har følt, at det var nødvendigt at bringe nogle erfaringer fra udvalgets rejse frem.

Jeg synes også, at der er et mere generelt problem, som er opstået netop på denne baggrund, nemlig vores muligheder for at sikre stabilitet og udvikling i bestemte regioner gennem den måde, vi fordeler bistanden på. Det gælder i forholdet til det indiske subkontinent, vores fordeling mellem Indien og de øvrige lande, som både jeg og adskillige andre har været inde på i dag. Jeg synes også, det gælder i forholdet omkring det sydlige Afrika og den vægt, man f.eks. lægger på bistanden til Namibia. Jeg me-